

шурују са италијанским империјализмом, дошаптавају Антанти на ухо девизу о Савезу Дунавских Држава, држе оног лутана Карла негде у позадини и терају тако лудо и дрско да их је државни канцелар морао јавно продрумусати у Народној Скупштини. Са намером, да клеветама поткопају углед југословенске државе у очима Европе ти јадни експлоататори једне гадне прошлости не презају ни од најгрубљих измишљотина и јављањем, како у Словеначкој „уопште“ чезну за ранијим приликама — за аустриском кнутом! — тек започиње дуга литанија њихових лажи; а сведочанство о историском разумевању, са којим немачко врбовање прискаче у помоћ савременој историји у корушкој гласачкој зони је страховна вест коју протура национално-политички одбор у Св. Виду на Глану, како се код српских официра као што се говори, често дешава, „да рукама грабе јело из суда!“ Али ма како да су гадна и бесмислена ова средства — далеко је опаснији циљ за којим јуре не само немачко-аустриска господа, већ и велико немачка снажна ордија у нашој лепој републици. У једној расправи о Југословенском питању пропагира у питањима „расе“ облесавела и идејама пангерманистички странке опијена „Politisch Anthropologische Monatsschrift“ за помагање Велико-Хрватских планова (заштитна марка Грац) и у лудилу своје овако колута очима: „Пође ли за руком тежњама Хрвата за самосталношћу, који су непријатељски расположени и према српској династији, да помоћу Немаца и Италијана образују независну државу, онда ће Велика Србија бити стукнута до средине